

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4017200906
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4017200906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. a Mgr. Petra Macha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): G. S., B.. X. H., Š. O. XX, B., zastúpený JUDr. Viktor Mlynek, advokát, so sídlom: Štúrova 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Štefánikova tr.69, Nitra, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený JUDr. Allan Böhm, advokát, so sídlom: Jesenského 2, Bratislava, 2/ IP Nitra, s.r.o., Šulekova 2, Bratislava, IČO: 46 474 412, 3/ Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu, Bratislava - mestská časť Ružinov, Mlynské nivy 44/b, IČO: 36 070 513, 4/ Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 14, Bratislava, korešpondenčná adresa: P.O. BOX 218, Bratislava, IČO: 31 820 174, 5/ Nitra Invest, s.r.o., Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 6/ G.. H. Z., B.. XX. U. XXXX, W. XX, X., 7/ N.. Y. T., B.. XX. H. XXXX, L. J. X, B., 8/ L. P., B.. XX. U. XXXX, Y. X, B., 9/ L. S., B.. XX. Y. XXXX, L. J. XX, B., 10/ DESIGN ENGINEERING, a.s., Palisády 33, Bratislava, IČO: 36 609 633, o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OCDPK-2017/032145 zo dňa 22. augusta 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/173/2017-613 zo dňa 1. marca 2023, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Mesto Nitra, ako špeciálny stavebný úrad (ďalej aj „prvostupňový orgán“, alebo „stavebný úrad“ na základe žiadosti podanej stavebníkom MH Invest, s.r.o. vydal podľa § 120 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) dňa 24. mája 2017 rozhodnutie č. UHA-DUal-2514/2017-006-Ing.Dá, ktorým bola podľa § 68 stavebného zákona povolená zmena stavby pre dokončenie, stavba „Príprava strategického parku Nitra“ - (Zmena križovatky „N“, „D“) v rozsahu stavebných objektov, SO 102 Veľká okružná križovatka „D“ vetva V1, V2, okruh OK, SO 110 Účelová komunikácia, chodníky a nástupištia medzi križovatkami „I“ a „D“, SO 122 Účelová komunikácia od križovatky „N“ po strategický park, v katastrálnom území J. a I.. Stavebný úrad zároveň sa vysporiadal aj s námietkami doručenými dňa 3. mája 2017 žalobcom ako dotknutej verejnosti, pričom všetky jeho námietky zamietol.

2. Proti rozhodnutiu stavebného úradu podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OCDPK-2017/032145 zo dňa 22. augusta 2017 tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967

Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie stavebného úradu potvrdil.

II. Konanie pred správnym súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „správny súd“), ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátiť prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Žalobca sa zároveň domáhal priznania práva na náhradu trov konania a priznania odkladného účinku správnej žalobe.

4. Správny súd rozsudkom č.k. 11S/173/2017-613 zo dňa 1. marca 2023 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie. V súlade s § 140 SSP správny súd odkázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Nitre v obdobnej veci žalobcu č.k. 11S/49/2017-674 zo dňa 16. marca 2022 a s týmto sa aj stotožnil, pričom prijal nasledovné závery.

5. Vo vzťahu k žalobnej námietke, že stavebné povolenie vydal orgán, ktorý na to nebol oprávnený, správny súd uviedol, že vecná príslušnosť správneho orgánu je upravená v § 5 správneho poriadku a určuje, ktorý typ (kategória) správneho orgánu koná a rozhoduje vo veci v prvom stupni, pričom správny poriadok nemá konkrétne ustanovenia o určení vecnej príslušnosti, ale odkazuje iba na osobitné zákony upravujúce jednotlivé úseky štátnej správy. V predmetnej veci je týmto právnym predpisom zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) (ďalej len „cestný zákon“), určujúci pôsobnosť štátnej cestnej správy tak, že pre stavby miestnych a účelových komunikácií určuje pôsobnosť príslušných obcí podľa § 3a ods. 4 cestného zákona. Mesto Nitra v stavebnom povolení uvádza, že rozhoduje ako špeciálny stavebný úrad podľa § 120 stavebného zákona a podľa § 3a ods. 4 cestného zákona. Špeciálny stavebný úrad je orgán štátnej správy povoľujúci špeciálne stavby, ako sú napríklad aj cestné stavby. Pri cestných stavbách vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu orgány vykonávajúce štátnu správu podľa osobitných predpisov, t. j. „špeciálne stavebné úrady“. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný - Okresný úrad Nitra, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, a to v súlade s § 3 ods. 5 písm. c/ cestného zákona a v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6. Podľa správneho súdu je zrejmé, že správne orgány konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon EIA“), teda ako dotknutá verejnosť, nakoľko v konaní podľa tretej časti vyššie citovaného zákona (posudzovanie navrhovaných činností) uplatnil postup podľa ust. § 24 ods. 3, resp. 4 tohto zákona, teda podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, čo vyplýva z rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015, proti ktorému podal i odvolanie. O odvolaní rozhodol Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie rozhodnutím č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie spoločnosti Nitra Invest, s.r.o. a G. S. a potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015.

7. S poukazom na vyššie uvedené bol potom správny súd toho názoru, že žalobu je potrebné posudzovať v zmysle ust. § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, pretože nestačí tvrdiť, že žalobca sa prihlásil do stavebného konania, ale dôvod jeho účasti musí byť presne definovaný v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. a/ až e/ stavebného zákona, čo je dôležité i z hľadiska posúdenia žalobnej legitímácie na podanie správnej žaloby. Aktívne legitimovaná na podanie žaloby je okrem iných i fyzická osoba za predpokladu, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, pričom tvrdenie o takomto ukrátení musí byť súčasťou správnej žaloby v rámci jej žalobných bodov. Uviedol pritom, že žaloba podaná žalobcom v predmetnej veci, teda proti rozhodnutiu v stavebnom konaní, takéto tvrdenie obsahuje, ale žalobca v nej žiadnym

spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté.

8. Vo vzťahu k vyššie uvedeným rozhodnutiam zhrnul, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť rozhodnutí vydaných v zisťovacom konaní, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, ktoré vychádzajú z rozhodnutí vydaných v zisťovacom konaní, a to i s poukazom na ust. § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v zisťovacom konaní je možné preskúmať správnym súdom a tieto boli predmetom samostatného súdneho konania vedeného na správnom súde (sp. zn. 26S/3/2016). V predmetnom súdom konaní na základe podanej žaloby sa teda nebolo možné zaoberať otázkou, či predmetná investícia mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie v zmysle ust. § 18 ods. 1 písm. a/ zákona EIA, nakoľko táto otázka bola predmetom posudzovania v inom súdom konaní vedenom na základe žaloby žalobcu.

9. Ďalej žalobca namietal nezákonnosť procesu vydávania stavebného povolenia, pre nesplnenie podmienok podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, (a teda bez predchádzajúceho územného konania), tvrdiac územný plán mesta Nitra pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby, a teda stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá nebola vypracovaná. K tejto námietke správny súd poukázal na VZN mesta Nitra č. 3/2003 v znení jeho dodatkov, konkrétne na jeho záväznú časť, t.j. časť I. (Záväzné regulatívy funkčného a priestorového usporiadania územia), kapitolu 1 (V oblasti usporiadania územia a rozvoja sídelnej štruktúry), bod 1.13 (Pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia obstaráť a schváliť územný plán zóny), pričom v bodoch 1.13.1 - 1.13.5 sú uvedené priestorovo funkčné celky, ktorých sa obstaranie a schválenie územného plánu zóny týka, ale oblasť, resp. priestorovo funkčný celok Dražovce, Mlynárce a Zobor tu nie je uvedený.

10. Ako vyplýva z ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona, na postup podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle ust. § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ministerstvo hospodárstva SR vydalo na základe žiadosti spoločnosti MH Invest, s.r.o. dňa 13. júla 2015 a následne dňa 22. júla 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s ust. § 1 ods. 12 vyššie citovaného zákona s tým, že výstavbu bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. V oboch osvedčeniach je uvedené, že stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa ust. § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Následne po vydaní týchto osvedčení bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva SR o významnej investícii č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27. februára 2017. Z tohto osvedčenia (ktoré sa nachádza v súdom spise) súd zistil, že bolo vydané pre stavbu „vybudovanie strategického parku“ s tým, že stavbu bude zabezpečovať MH Invest, s.r.o. a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa ust. § 1 ods. 2 vyššie citovaného zákona.

11. K splneniu druhej podmienky uviedol, že v územnom pláne mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a termín „strategický park“ sa v územnom pláne mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“ bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17. októbra 2015 zákonom č. 254/2015 Z.z. Strategický park teda nie je zahrnutý v územnom pláne mesta Nitra, nakoľko posledný dodatok č. 5 k VZN č. 3/2003 bol schválený mestským zastupiteľstvom mesta Nitra dňa 11. júna 2015. Podmienkou pre postup podľa ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

12. K námietke žalobcu ohľadom nepredloženia zastavovacieho plánu v zmysle ust. § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., správny súd uviedol, stavebník sa v predmetnej veci domáhal vydania stavebného povolenia na cestnú stavbu, ktoré nadväzuje už na predchádzajúce stavebné povolenia celého strategického parku, z čoho možno vyvodit' záver, že sa nejdená o povolenie prvej stavby v rámci súboru stavieb, a teda projektová dokumentácia v predmetnej veci nemusí obsahovať celkovú situáciu

celého súboru stavieb. Z uvedených dôvodov potom správny súd posúdil žalobcom vznesenú námietku ako nedôvodnú.

13. K námietke žalobcu, ohľadom dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlostnú komunikáciu R1A, správny súd poukázal na ust. § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona, v zmysle ktorého sa v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby podľa potreby okrem iného určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie a pod. Správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, sa v súvislosti s požadovanou výstavbou otázkou dopravného napojenia a vyústenia ciest nezaoberali, pretože to nebolo predmetom tohto stavebného konania, pričom svoj postup v oboch žalobou napadnutých rozhodnutiach riadne odôvodnili.

14. Správny súd rovnako ako nedôvodnú vyhodnotil námietku, že napadnutým rozhodnutím a jemu predchádzajúcim konaním nebol naplnený účel Aarhuského dohovoru a že správne orgány sa s jeho relevantnými námietkami nevysporiadali, resp. vysporiadali sa len vo formálnej rovine, bez zohľadnenia podstaty veci. Správny súd zdôraznil, že všeobecné konštatovanie nesúladu napadnutého rozhodnutia, resp. postupu, bez konkrétneho tvrdenia jeho porušenia a bez uvedenia, s ktorými konkrétnymi námietkami alebo argumentmi žalobcu sa žalovaný nevysporiadal, na prieskum správnym súdom nepostačuje.

15. Správny súd zároveň uviedol, že sa v konaní nezaoberal námietkou ohľadom zaujatosti bývalého prednostu Okresného úradu Nitra N., T., keďže žalobca túto predložil v písomnej forme na pojednávaní dňa 8. septembra 2021, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie námietok, pričom sa nestotožnil s vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, že ide o rozšírenie žalobného dôvodu v súlade s ust. § 134 ods. 2 písm. b/ SSP, keďže v zmysle koncentračnej zásady je uvádzanie skutkových okolností a právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené, až na výnimky stanovené zákonom v citovanom ustanovení SSP, len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. Navyiac námietky žalobcu nevzniesli relevantné pochybnosti, že by rozhodnutie vydal iný orgán ako na to oprávnený.

III. Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov

16. Proti napadnutému rozsudku podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/, f/ SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie, alternatívne navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vec sa vracia žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal kasačný súd o priznanie práva na úplnú náhradu trov konania.

17. Sťažovateľ v úvode kasačnej sťažnosti namietal, že v predmetnej veci v rámci administratívneho konania rozhodli vecne nepríslušné správne orgány. V tomto smere tvrdil s poukazom na § 117 b stavebného zákona, že vecne a miestne príslušným na konanie v prvom stupni mal byť okresný úrad v sídle kraja, a teda Okresný úrad Nitra. Na rozhodovanie o odvolaní tak malo byť vecne príslušné ministerstvo, a to z dôvodu, že predmetom stavebného povolenia je stavba, ktorá je významnou investíciou, pri ktorej správne orgány postupovali podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona.

18. Rovnako namietal posúdenie aktívnej legitímácie správnym súdom, pretože svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje s odkazom na § 178 ods. 1 SSP, keďže ako fyzická osoba bol rozhodnutím žalovaného a stavebným povolením ukrátený na právach, pretože je vlastníkom susediacich pozemkov. Je teda názoru, že povoľovanie stavieb sa tak priamo týka pozemkov, ku ktorým je jeho vlastnícke právo priamo dotknuté.

19. Podľa sťažovateľa taktiež neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona bez predchádzajúceho územného konania, pretože územný plán mesta stanovuje spracovanie územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá nebola vypracovaná. Strategický park nie je obsiahnutý v územnom pláne Mesta Nitra a pri povoľovanej stavbe teda nešlo o prípad predpokladaný § 32 ods. 2 stavebného zákona. Územný plán mesta podľa neho pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby a sám stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá spracovaná nebola. V aktuálnom

územnom pláne mesta je vymedzené územie priemyselného parku sever, avšak nie je vymedzená hranica a územie strategického parku.

20. Sťažovateľ zároveň trval na tom, že stavba, ktorej povolenie zmeny je predmetom preskúmaného rozhodnutia je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“ a teda sa jedná o súbor stavieb, pričom stavebník nedoložil žiadny zastavovací plán celého súboru stavieb, čo sťažovateľ vníma a ako stav v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z.

21. V tomto kontexte poukázal na znenie zákona EIA, konkrétne na § 18 ods. 2 písm. b/ pri uplatnení prílohy č. 8, časť 9 Infraštruktúra, položka 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov, kde sú v časti B upravené kritériá, resp. limity, za naplnenia ktorých je v zmysle danej právnej normy § 18 ods. 2 písm. b/ zo zákona povinné viesť zisťovacie konanie, pričom práve v prípade predmetnej položky č. 15, pod ktorú spadajú aj priemyselné parky, je v časti B uvedené „bez limitu“. Z uvedeného je podľa sťažovateľa zrejmé, že v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie, a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne pokladal za nutné poukázať na § 38 ods. 3 zákona EIA, podľa ktorého povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona. V kontexte vyššie uvedeného podľa sťažovateľa správne orgány pochybili, keď nepostupoval podľa § 38 ods. 9 zákona EIA, resp. § 140c ods. 6 Stavebného zákona, keďže bolo nutné prerušiť konanie do rozhodnutia povinného hodnotenia vplyvov na životné prostredie v zmysle zákona EIA.

22. Sťažovateľ zároveň argumentoval, že keďže sa predmetná stavba realizuje v rámci strategického parku a v rámci tohto evidentne neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona EIA a ani samotný park z hľadiska vplyvov na životné prostredie nebol posudzovaný, nemôžu tak byť legitímne i ďalšie stavby - významné investície, realizované v predmetnom strategickom parku. Uviedol, že stavebný úrad mu spôsobil ujmu, keď porušil verejné právo podľa čl. 44 ods. 1 Ústavy SR tým, že strategický park Nitra nebol posudzovaný podľa § 140c ods. 6 stavebného zákona a stavebný úrad si mal vyžiadať stanovisko príslušného orgánu - Ministerstva životného prostredia, či strategický park bol posudzovaný v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov a či posudzovaný mal byť. Poukázal pritom na § 18 ods.2 písm. b/ zákona EIA a na jeho prílohy.

23. Sťažovateľ rovnako nesúhlasil s posúdením námietky týkajúcej sa úseku cesty I/64 a napojenia na rýchlostnú komunikáciu R1A správnym súdom. V tomto ohľade opakovane uviedol, že podklady stavebného povolenia týkajúce sa vyššie uvedených dopravných riešení a ich vplyvu na životné prostredie sú nepreskúmateľné. Mal za to, že stavbu nemožno uskutočniť bez znalosti navrhovanej dopravnej situácie. Aj keď stavebný úrad konštatoval, že riešenie týchto otázok nebolo predmetom stavby povolenej v stavebnom povolení, žalobca sa domnieval, že v zmysle § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona mali byť posudzované.

24. Sťažovateľ ďalej namietal, že správny súd sa v danom prípade nevysporiadal s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru, opakovane argumentujúc znením čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru.

25. Sťažovateľ namietal aj zaujatosť bývalého prednostu žalovaného. Poukázal pritom, že spoločnosť MH Invest s.r.o. si angažovala ako prokuristu bývalého prednostu Okresného úradu v sídle kraja N., ktorý bol prednostom OÚ Nitra v rokoch 2016 - 2020 a riadil všetku činnosť a procesy na OÚ Nitra v rámci celého strategického parku.

26. V závere kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal nezákonnosť procesu vydávania osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR pre stavbu: „Vybudovanie strategického parku“ pod č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015 a pod č. 2080/2015-1000-35613 zo dňa 22. júla 2015, pričom v tomto kontexte namietal, aj porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď sťažovateľovi nebolo umožnené vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v úradnom spise a navrhovať prípadné doplnenie podkladov rozhodnutia.

27. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a považuje ho za vecne správny. Ďalší účastníci konania sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

28. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h/ SSP.

29. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

30. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas.

31. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

V. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

32. Vychádzajúc z kasačných bodov, vymedzených sťažovateľom, sa kasačný súd v prvom rade zamerl na posúdenie správnosti úvah správneho súdu o príslušnosti Mesta Nitra ako špeciálneho stavebného úradu podľa § 120 stavebného zákona, na vydanie stavebného povolenia povoľujúceho špeciálne stavby. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v podstate namietal, že vecne príslušným na konanie v prvom stupni mal byť podľa § 117b stavebného zákona okresný úrad v sídle kraja, pretože predmetom stavebného povolenia je stavba, ktorá je významnou investíciou. Vecne príslušným na rozhodovanie o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu malo byť príslušné ministerstvo.

33. Kasačný súd z administratívneho spisu zistil, že predmetom stavebného povolenia, resp. rozhodnutia zmeny stavby pred dokončením je stavba „PRÍPRAVA STRATEGICKÉHO PARKU NITRA -(Zmena križovatky „N“, „D“), v rozsahu stavebných objektov: SO 102 Veľká okružná križovatka „D“ vetva V1, V2, okruh OK, SO 110 Účelová komunikácia, chodníky a nástupištia medzi križovatkou „I“ a „D“, SO 122 Účelová komunikácia od križovatky „N“, po Strategický park. V súvislosti s riešením tejto námietky bolo potrebné si zodpovedať otázku, či sa povoľovaná stavba považuje za významnú investíciu.

34. Predmetom právneho posúdenia Najvyššieho správneho súdu SR už boli skutkovo a právne obdobné veci sťažovateľa (veci sp. zn. 5Svk/1/2021 zo dňa 30. marca 2023, sp. zn. 7Svk/13/2022 zo dňa 31. mája 2023). V rozsudku sp. zn. 5Svk/1/2021 z 30. marca 2023 kasačný súd k námietkam sťažovateľa uviedol:

„24. Riešenie nastolenej otázky sa pritom podľa kasačného súdu nachádza priamo vo vydanom Osvedčení, na ktoré krajský súd niekoľkokrát v rámci napadnutého rozsudku poukázal. Podľa údajov v ňom uvedených, toto bolo vydané ďalšiemu účastníkovi 2/ ako stavebníkovi významnej investície, ktorý sa tým stal jeho držiteľom (§ 1 ods. 9 zákona č. 175/1999 Z.z.) a bol tým pádom povinný ako aj oprávnený postupovať podľa režimu zákona č. 175/1999 Z.z. Ako správne poukázali sťažovatelia, citovaný zákon nepozná prevod alebo prechod osvedčenia na iné subjekty. Rovnako správne poukázali na webovú stránku Ministerstva hospodárstva SR, ktoré vedie zoznam vydaných osvedčení o významných investíciách, pričom osvedčenie, ktoré by bolo vydané pre stavebníka (ďalšieho účastníka 1/), ako jeho držiteľa, sa v tomto zozname nenachádza.

25. Z ďalšieho obsahu Osvedčenia je zrejmé, že bolo vydané na stavbu „Vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. V citovanom ustanovení zákonodarca bližšie vymedzuje, že prípravou územia sa rozumejú činnosti nevyhnutné na zabezpečenie následnej realizácie strategického parku, a to usporiadanie vlastníckych vzťahov, výstavba alebo pokračovanie výstavby pozemných komunikácií, výstavba alebo pokračovanie výstavby dráhy alebo jej súčasti, výstavba alebo pokračovanie výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení, alebo iné obdobné prípravné činnosti.

26. S konkretizáciou na prejednávanú vec, pod stavbou „Vybudovanie strategického parku“, ktorá je významnou investíciou, sa rozumie teda iba príprava územia pre následnú realizáciu jednotlivých a už samostatných stavieb v réžii rôznych stavebníkov, ktoré v súhrne vytvoria strategický park. Kasačný súd upozorňuje, že nemožno zamieňať pojmy „strategický park“ a „príprava územia na zabezpečenie realizácie strategického parku“, čo napokon vyplýva aj z ustanovení § 1 ods. 11 a 12 zákona č. 175/1999

Z.z., keď tieto dve etapy odlišuje. Kým príprava územia na zabezpečenie realizácie strategického parku pojmové znaky významnej investície spĺňa, to isté nemožno tvrdiť už o samotnom strategickom parku, ktorý má byť na pripravenom území následne vybudovaný.“

35. Stavba, ktorá je predmetom prvostupňového rozhodnutia tak vzhľadom na konštatované nespĺňa kritéria významnej investície stanovené zákonom o významných investíciách a nevzťahujú sa na ňu osvedčenia vydané ministerstvom hospodárstva. Kasačný súd tak konštatuje, že vo veci konal a rozhodnutie vydal príslušný špeciálny stavebný úrad určený podľa § 120.

36. Kasačný súd zároveň konštatuje, že uvedená námietka bola v rámci rozhodovacej činnosti Najvyššieho správneho súdu SR zodpovedaná aj v rozhodnutí sp. zn. 1Svk/18/2022 zo dňa 28. marca 2024, pričom kasačný súd ju vyhodnotil rovnako ako nedôvodnú nasledovne: „Ako nedôvodný vyhodnotil kasačný súd aj ďalší sťažnostný bod týkajúci sa absencie vecnej príslušnosti správnych orgánov v danej veci. Pokiaľ sú totiž predmetom stavebného konania pozemné komunikácie, príslušnosť správneho orgánu je potrebné odvodzovať od osobitného zákona, ktorým je cestný zákon (§ 3a ods. 4 v spojitosti s § 120 ods. 1 a 2 stavebného zákona) a to i vtedy, ak je uskutočňovaná stavba podľa vydaného osvedčenia významnou investíciou, resp. ak sa stavba uskutočňuje v rámci výstavby strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii. Ustanovenie § 117b stavebného zákona predstavuje špeciálnu úpravu a teda deroguje všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 117 - § 119 stavebného zákona, nederoguje však príslušnosť špeciálnych stavebných úradov ustanovenú v § 120 stavebného zákona.“

37. Kasačný súd rovnako ako správny súd posúdil aj postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či z obsahu podanej správnej žaloby, pričom takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery správneho súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona o EIA.

38. Kasačný súd zároveň vo vzťahu k právnomu posúdeniu tohto sťažnostného bodu odkazuje s poukazom na § 464 ods. 1 SSP na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 5Svk/15/2022 ako i na znenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 5Svk/15/2021 zo dňa 26. apríla 2022, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci, kde kasačný súd rovnako ako správny súd posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP: „51. Námietku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení sťažovateľa nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej sťažovateľ iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z. ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchyľil a posúdil ho v zmysle sťažovateľom prezentovaných záverov.“

39. Vo vzťahu k aplikácii § 32 ods. 2 stavebného zákona, keď podľa znenia uvedeného ustanovenia stavebného zákona sa územné rozhodnutie nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny kasačný súd uvádza, že s predmetnou otázkou sa už vysporiadal v rámci svojej predošlej rozhodovacej činnosti, pričom v súlade s § 464 ods. 1 SSP aj na tomto mieste poukazuje na svoj skorší rozsudok sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, v ktorom sa už vysporiadal s obsahovo rovnakými sťažnostnými bodmi: „18. Sťažovateľ v podstate tvrdí, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený. Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v

územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

40. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné, pričom na doplnenie odkazuje aj na argumentáciu uvedenú vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020, sp. zn. 5Svk/15/2021, sp. zn. 8Sžk/30/2019, sp. zn. 6Sžk/17/2020 a sp. zn. 3Svk/36/2022. Správnosť uvedených záverov bola zároveň potvrdená aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022. Kasačný súd preto hodnotí uvedenú námietku ako nedôvodnú.

41. Vo vzťahu k námietke ohľadom nepredloženia zastavovacieho plánu kasačný súd taktiež odkazuje na doterajšiu rozhodovaciu činnosť kasačného súdu (napr. body 34 a 35 rozsudku sp. zn. 8Sžk/42/2020 zo dňa 24. novembra 2021: „V uvedenej právnej veci je zrejmé, že stavby, ktoré sa realizujú v rámci stavebného povolenia sú umiestnené v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z osvedčenia o významnej investícii a priestorové usporiadanie strategického parku zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.“

42. Pokiaľ ide o nerešpektovanie ust. § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., kasačný súd sa stotožňuje so správnym súdom, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v predmetnej veci predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia. Uvedenú námietku preto kasačný súd hodnotí ako nedôvodnú.

43. Ďalej sa kasačný súd zaoberal kasačnou námietkou spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona EIA, pričom ju vyhodnotil za nedôvodnú. Ohľadom uvedeného kasačný súd upriamuje pozornosť sťažovateľa, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie. Príslušný orgán na záver vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti bude posudzovať podľa zákona EIA alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku na životné prostredie, ale preskúmanie zákonnosti prvostupňového rozhodnutia, ktorým bola povolená zmena stavby pre dokončením. Kasačný súd preto opätovne dodáva, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP.

44. Napriek uvedenému kasačný súd uvádza, že má za preukázané, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 8. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre

rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania sa nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania sťažovateľa) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 1. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba sťažovateľa, čo znamená, že rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre súdy. Predmetné rozhodnutie bolo podrobené aj prieskumu kasačného súdu, ktorý rozsudkom sp. zn. 1Svk/15/2022 zo dňa 31. mája 2023 kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol. Správnosť uvedených záverov bola zároveň potvrdená uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 633/2023 zo dňa 5. decembra 2023, ktorý odmietol ústavnú sťažnosť proti rozsudku kasačného súdu sp. zn. 1Svk/15/2022 zo dňa 31. mája 2023.

45. Rovnako kasačný súd poukazuje na to, že v rámci konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA bolo vydané aj záväzné stanovisko Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2017/018427, zo dňa 10. mája 2017, ktorým príslušný orgán preskúmal súlad dokumentov predložených navrhovateľom s podmienkami rozhodnutia zo zisťovacieho konania, nezisťiac žiaden rozpor, a na tomto základe mohol stavebný úrad predmetnú stavbu povoliť.

46. Z vyššie uvedeného rozsahu zisťovacieho konania, ako aj následného posudzovania vplyvov na životné prostredie vyplýva, že v oboch týchto konaniach bolo súčasťou zámeru aj posudzovanie kapitoly - Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov. Ako už bolo uvedené v rozhodnutí správneho súdu, zákon o EIA nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o EIA, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov.

47. Kasačný súd zároveň dodáva, že sa bližšie nezaoberal argumentáciou sťažovateľa o existencii zámeru „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, keďže tento zámer, resp. správa o hodnotení navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ sa nevzťahoval na objekty, ktoré boli uvedené v prvostupňovom rozhodnutí.

48. Vzhľadom na uvedené, priemyselný/strategický park Nitra prešiel zisťovacím konaním a aj ako súčasť posudzovania vplyvov na životné prostredie jednotlivých činností plánovaných v parku. Argumenty sťažovateľa, keď tvrdil, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich vyhodnotil ako nedôvodné. Rovnako tak námietku, že stavebný úrad spôsobil ujmu v konaní sťažovateľovi a porušil tak čl. 44 ods. 1 Ústavy SR vyhodnotil ako nedôvodnú.

49. Kasačný súd pritom opätovne poukazuje aj na svoje ďalšie predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal obdobným spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, sp. zn. 8Sžk/30/2019 zo dňa 30. novembra 2022, sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022, sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo dňa 16. februára 2022.

50. K námietkam sťažovateľa týkajúcim sa úseku cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A kasačný súd uvádza, že predmetom stavebného povolenia, ktoré je predmetom prieskumu v tomto konaní, nebola výstavba cesty I/64 v úseku Nitra Zobor -Šindolka, a teda nemohlo byť predmetom tohto stavebného konania ani posúdenie jej napojenia na R1A.. Navyše kasačný súd uvádza, že požiadavky uvedené v § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona nie sú povinnými náležitosťami, ale stavebný úrad ich určuje podľa potreby. Kasačný súd z uvedených dôvodov s poukazom na § 27 ods. 1 SSP dospel k záveru, že nebolo možné, aby správny súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré neboli predmetom súdneho prieskumu.

51. Sťažovateľ obdobne namietal nezákonnosť procesu vydávania osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR pre stavbu: „Vybudovanie strategického parku“ pod č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015 a pod č. 2080/2015-1000-35613 zo dňa 22. júla 2015. Uvedenú námietku kasačný súd rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú s poukazom na to, že nie je možné, aby súd v predmetnej veci

posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s odkazom na § 27 ods. 1 SSP, keď proces vydávania rozhodnutí a samotné rozhodnutia vydané v iných konaniach je rovnako možné preskúmať správnym súdom v samostatnom konaní.

52. Vo vzťahu v kasačnej sťažnosti namietanému porušeniu § 33 ods.2 správneho poriadku kasačný súd uvádza, že predmetná námietka nebola obsiahnutá v podanej správnej žalobe, preto sa touto námietkou správny súd ani nemohol bližšie zaoberať. Odpoveď na uvedenú námietku poskytol žalovaný na strane 14 svojho rozhodnutia, na ktorej žalovaný uviedol, že bolo sťažovateľovi umožnené nahliadnuť do spisu, oboznámiť sa s jeho obsahom a s jednotlivými podkladmi a k týmto podkladom sa vyjadriť a navrhnúť ich doplnenie, pričom kasačný súd sa s týmto vyhodnotením stotožňuje a považuje ho za dostatočné. Zároveň, keďže táto námietka nebola obsiahnutá v správnej žalobe, kasačný súd s poukazom na § 441 SSP nepovažuje za dôvodné venovať bližší prieskum tomuto bodu.

53. Ohľadom tvrdenia, že správny súd sa nesprávne vysporiadal s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru, ako medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi, v tejto súvislosti v kasačnej sťažnosti síce poukazyval na znenie a výklad čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru, avšak (tak ako i v správnej žalobe) konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzoval možné porušenie práva na prístup k informáciám, účasti na rozhodovacom procese, či prístupu k spravodlivosti nekonkretizoval a relevantným spôsobom nezodôvodnil a ani nešpecifikoval, v čom spočíva. Vzhľadom na to, že ide len o formálnu konštatáciu, kasačný súd nezhliadol dôvodnosť tejto námietky a rovnako nevidel dôvod na to, aby sa ňou ďalej zaoberal. Na uvedené námietky dal podrobnú odpoveď správny súd, pričom s jeho závermi sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje.

54. Vo vzťahu k namietanej zaujatosti N. kasačný súd uvádza, že ide o námietku sťažovateľa, ktorá bola kasačným súdom posudzovaná opakovane v konaniach týkajúcich sa iných stavieb v rámci Automotive Nitra Project a preto kasačný súd odkazuje s poukazom na § 464 ods.1 SSP na rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4Svk/18/2022 zo dňa 27. februára 2024: „Sťažovateľ taktiež v kasačnej sťažnosti rozsiahlo popisoval ďalšie jemu známe skutočnosti týkajúce sa osoby N., ktoré mali nasvedčovať jeho predpojatosti, a mali tak zakladať nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia aj s poukazom na to, že vo veci rozhodoval orgán, ktorý na to nebol oprávnený. Uvedenou námietkou by sa bolo možné vecne zaoberať len v prípade jej podania v lehote na podanie správnej žaloby. V zmysle koncentračnej zásady je uvádzanie skutkových okolností a právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené, až na výnimky stanovené zákonom v citovanom ustanovení SSP, len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. K rovnakým záverom dospel kasačný súd aj v iných prípadoch, napr. rozsudok sp. zn. 1Sžk/42/2019 zo dňa 30. septembra 2021, nasledovne: „V správnom súdnictve platí prísna koncentračná zásada. Uvedené vyplýva z § 62 a 183 SSP, ktoré striktné ustanovujú, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby. Preto pokiaľ žalobca po uplynutí na podanie správnej žaloby rozšíri alebo doplní žalobu, na obsah takéhoto podania správny súd nebude s výnimkou prípadov a konaní vymedzených v § 134 ods. 2 a v prípadoch uvedených v § 195 a § 418 SSP.“

55. Nad rámec uvedeného kasačný súd dodáva, že nemá pochybnosť o vecnej príslušnosti žalovaného, keďže sa s touto námietkou dostatočne vysporiadal správny súd, ktorého argumentácii sa nachádza v bode 5 tohto rozsudku, a teda je možné prijať záver, že žalovaný bol vecne príslušným orgánom na vydanie rozhodnutia o odvolaní. Rovnako je nevyhnutné poznamenať, že s poukazom na § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. rozhodovacia činnosť je zákonom zverená príslušnému odboru okresného úradu, ktorého vedúci administratívne rozhodnutie aj podpísal. Argumentácia sťažovateľa o zaangažovanosti prednostu okresného úradu na rozhodovacom procese aj s ohľadom na to, že ním uvádzané skutočnosti mali nastať až po vydaní administratívneho rozhodnutia preto nemohla obstáť.

VI. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

56. Kasačný súd s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

57. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi (žalobcovi) náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania

ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nezhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.